

Олексій Георгійович БАРБАШОВ,

курсант 2 курсу факультету № 4

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Віталій Борисович ПЧЕЛІН,

доктор юридичних наук, доцент кафедри

адміністративного права і процесу факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

ЩОДО ПРОБЛЕМ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДИСЦИПЛІНАРНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Однією з проблем забезпечення дисципліни та законності в органах і підрозділах Національної поліції є неналежне нормативно-правове регулювання дисциплінарного провадження даних суб'єктів правоохоронної діяльності. При цьому слід відмітити те, що в загальнотеоретичному значенні під дисциплінарним провадженням розуміють регламентований адміністративним законодавством порядок розгляду та вирішення індивідуальних справ стосовно осіб, які вчинили дисциплінарні проступки, спрямовані на встановлення об'єктивної істини та притягнення винних до дисциплінарної відповідальності [1, с. 120].

На сьогодні відсутні концептуальні підходи до окреслення кола службових правопорушень, внаслідок вчинення яких, співробітник органів Національної поліції може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності. Так само на нормативно-правовому рівні детально не регламентовано інститут нормативно-правового регулювання дисциплінарного провадження поліцейських. Недосконалість процесуальних норм дисциплінарної відповідальності потрібно вбачати суттєвою прогалиною її правового регулювання, яка, з одного боку, обмежує права співробітників (особливо їх низової ланки), а з іншого – створює обставини для не правильного застосування дисциплінарної влади з боку керівників.

Вагомим недоліком нормативно-правового регулювання дисциплінарного провадження в органах Національної

поліції є відсутність єдиного законодавчого акта, який би реалізовував злагодженість та порядок здійснення процесуальних дій відповідно до всіх стадій такого провадження. Звернувшись до Закону, що визначає правові засади організації та діяльності Національної поліції України, а саме до Закону України «Про Національну поліцію України» від 2 липня 2015 року, було з'ясовано, що він безпосередньо питання дисциплінарної відповідальності не регулює. Лише в ст. 19 вказується, що у разі вчинення протиправних діянь на поліцейських покладається дисциплінарна відповідальність відповідно до закону [2]. Проаналізувавши даний нормативно-правовий акт, можемо помітити, що багато його норм, які регулюють дисциплінарне провадження в підрозділах Національної поліції України, мають бланкетний характер (п. 3 ч. 1 ст. 65, ч. 1 ст. 70, п. 6 ч. 1 ст. 77, ч. 3 ст. 84, ч. 1. ст. 85). Дані положення відсилають регулювання дисциплінарного провадження відповідно до Закону України «Про дисциплінарний статут Національної поліції України». [3]

Проте такого закону на сьогодні не існує. Лише на розгляді у Верховній Раді України є однойменний законопроект, а питання пов'язані із здійсненням дисциплінарного провадження регулюються чинним Законом України «Про Дисциплінарний статут ОВС України» від 22 лютого 2006 року. Він досі використовується при проведенні службових розслідувань, прийнятті рішень про застосування заходів дисциплінарного впливу. Даний закон, на сьогоднішній день, вважається основним джерелом дисциплінарного провадження в органах Національної поліції України. Один з пріоритетів цього закону – чітка регламентація положень, які відносяться до процедур проведення службової перевірки та вирішення службових конфліктів, зокрема це питань, пов'язані з притягненням працівника до дисциплінарної відповідальності [4].

А тому на порядку денному виноситься питання щодо заміни наведеного нормативно-правового акта більш сучасним, який відповідає вимогам сьогодення. Сама назва вищенаведеного Закону є морально застарілою, так як використання аббревіатури ОВС в ній є недоречною. Це пояснюється тим, що сьогодні тривають виключення категорії ОВС із понятійного апарату, окрім цього, він містить застарілі положення щодо діяльності співробітників поліції.

А тому в черговий раз підкреслимо про необхідність прийняття Закону «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України». Задля усунення цієї прогалини, розглядається проект даного Закону. Аналіз цього законопроекту дає підставу стверджувати, що він потребує деяких уточнень. Зокрема, мова може йти про наступне: він не містить вичерпного переліку діянь, які вважаються дисциплінарними проступками, не встановлено конкретні види порушення службової дисципліни, внаслідок чого можна притягнути особу до дисциплінарної відповідальності, аж до звільнення, відсутній перелік обставин, за яких дисциплінарна відповідальність виключається.

Таким чином, аналіз стану нормативно-правового регулювання дисциплінарного провадження в органах Національної поліції України, свідчить про наявність декількох проблем в даній сфері. По-перше, на сьогодні суттєвого оновлення потребує законодавство щодо дисциплінарного провадження в органах Національної поліції України. По-друге, проект Закону України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» повинен бути доопрацьований та введений в дію. При вчиненні таких кроків потрібно не затягувати, а якнайшвидше повернутися до розв'язання даної проблематики відповідно до сучасних проблем розвитку та реформування держави. Це надасть можливість значно підвищити ефективність нормативно-правового регулювання дисциплінарного провадження в підрозділах Національної поліції України.

Список бібліографічних посилань

1. Адміністративне право України : слов. термінів / за заг. ред. Т. О. Коломоець, В. К. Колпакова. Київ, 2014. 600 с.

2. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 17.10.2017).

3. Про Дисциплінарний статут Національної поліції України : проект закону від 01.02.2016 № 4670 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=59106 (дата звернення: 17.10.2017).

4. Про Дисциплінарний статут ОВС України : закон України від 22.02.2006 № 3460-IV // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-15> (дата звернення: 17.10.2017).

Одержано 23.10.2017

УДК 347.637(477)

Анна Володимирівна БІБА,

студентка 3 курсу Донецького юридичного інституту МВС України

Науковий керівник:

Ольга Миколаївна МЕРДОВА,

кандидат юридичних наук, завідувач кафедри адміністративно-правових дисциплін Донецького юридичного інституту МВС України

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ

Наша держава в особі органів законодавчої, виконавчої та судової влади приділяє постійну увагу захисту дітей, їх розвитку, соціальному захисту, адже саме ця категорія населення України є найбільш вразливою і незахищеною в силу свого фізичного і розумового розвитку. Саме тому, для здійснення заходів направлених захист дітей розроблена низка загальних і спеціальних нормативно-правових актів.

Першоджерелом правових основ захисту дітей в Україні, безумовно, є Конституція України, положення якої визначають, що сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняється державою (ст. 51), а будь-яке насильство над дитиною та її експлуатація переслідуються за законом (ст. 52) [1].

Окрім того, органами державної влади прийнято і введено в дію низку законодавчих та інших нормативно-правових актів загального призначення, норми яких спрямовані на поліпшення соціального стану дітей. До таких документів належать: закон України від 26.04.2001 № 2402-III «Про охорону дитинства», укази Президента України від 11.07.2005 № 1086/2005 «Про першочергові заходи щодо захисту прав дітей», від 28.01.2000

© Біба А. В., 2017